

چکیده

این پژوهش به منظور بررسی مقایسه‌ای راهبردهای مقابله با استرس، سبک‌های دلبستگی و تاب‌آوری کودکان کار و عادی شهر تهران انجام شد. در یک طرح علی-مقایسه‌ای، ۱۰۰ نفر از کودکان کار به شیوه نمونه‌گیری در دسترس و ۱۵۰ نفر از کودکان عادی به شیوه نمونه‌گیری هدفمند انتخاب شدند و هریک به پرسشنامه‌های سبک‌های مقابله با استرس اندلر و پارکر (CISS-21)، سبک‌های دلبستگی کولینز و رید (RASS) و تاب‌آوری کانر و دیویدسون (CD-RISC) پاسخ دادند. نتایج توسط نرم‌افزار SPSS (Ver 16.0) و براساس تحلیل کوواریانس چند متغیری (MANCOVA) پس از تعدیل تفاوت‌های سنی و سنوات تحصیلی نشان داد، اثر اصلی عضویت گروهی تاثیر معنی‌داری بر نمرات سبک هیجان مدار [$F_{(1, 245)} = 16/45, P < 0/0001, \eta^2 = 0/063$] داشته است که باتوجه به میانگین این گروه‌ها آزمودنی‌های گروه کار در مقابل گروه کودکان عادی سطوح بالاتری از سبک هیجانی را از خود نشان داده‌اند (۲۴/۰۱ در برابر ۲۰/۹۵). همچنین نتایج این پژوهش نشان داد که اثر اصلی عضویت گروهی تنها تاثیر معنی‌داری بر نمرات سبک دلبستگی ایمن و سبک دوسوگرا داشته است که باتوجه به میانگین این گروه‌ها، آزمودنی‌های گروه عادی در مقابل گروه کودکان کار سطوح بالاتری از سبک دلبستگی ایمن را از خود نشان داده‌اند. نتایج نشان داد که اثر اصلی عضویت گروهی تنها تاثیر معنی‌داری بر نمرات تاب‌آوری [$F_{(1, 243)} = 50/740, p < 0/0001, \eta^2 = 0/172$] داشته است که باتوجه به میانگین این گروه‌ها آزمودنی‌های گروه عادی در مقابل گروه کودکان کار سطوح بالاتری از تاب‌آوری را از خود نشان داده‌اند. در مجموع نتایج این پژوهش بر نقش حفاظتی تاب‌آوری و دلبستگی ایمن در پیشگیری از رفتار بزهکارانه و ویژگی سبک‌های مقابله‌ای به‌عنوان عاملی خطرزا در بروز رفتارهای پرخطر به‌ویژه برای پسران نوجوان صحه می‌گذارد.